

ikke kunnet være helt enig med Udvalget i, at man skulde gaa ned til de 2,400 Kr., fordi det, som sagt, ikke vilde betyde nogen Forhøjelse for de lavere lønnede i de første Aar. Men det er jo rart at høre, at man ogsaa fra en Skolemands Side som det ærede Medlem fra Gudme kunde være tilfreds med det, og jeg maa sige, at det er for saa vidt en Forbedring, som de faktisk faar dette midlertidige Lønningstillæg som en virkelig Lønforhøjelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Inspektorerne maa jeg sige, at jeg ikke tror, jeg behøver at udtale mig. Jeg tror, det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen), efter hvad der er sagt baade af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og af den ærede Ordfører, nu vil forstaa Forskellen, og hvorfor det er sket saadan. I Ministeriets Lovforslag var der ikke brugt dette Udtryk: Inspektor. Der ønskede man netop at faa brugt Udtrykket Direktør, for det er det, som nærmest passer til Stillingen, og Inspektor er saadant et gammelt Udtryk. Man har vanskeligt ved at forstaa, at der er nogen Forskel paa Inspektor og Inspektør. Men da Udvalget altsaa ikke ønskede at gaa til Ansættelse af tre Direktører, som nu udviklet af den ærede Ordfører, idet de havde det Ønske ved en Omordning af Universitetets og af dette Museums Forhold i det hele at komme til en Direktør med tre under ham staaende Inspektører, foreslog jeg for ikke at gøre nogen Forandring — som jeg ikke mente, man kunde gøre paa en Lønningslov — af den gamle Museumslov, at man blev ved de gamle Betegnelser og kaldte de paagældende Inspektører. Det er altsaa en Stilling, der er vanskelig at forstaa, kan jeg begribe, men naar den bliver forklaret tilstrækkelig ofte, vil den maaske blive forstaaet af de ærede Medlemmer.

Med disse Ord skal jeg udtale Haabet om, at de enkelte Ændringer, som kan blive nødvendige — der findes ogsaa Ting, jeg ikke har nævnt, der findes enkelte Trykfejl m. m. —, vil kunne foretages mellem anden og tredie Behandling, og jeg skal atter rette en Tak baade paa egne og paa disse Tjenestemænds Vegne, tror jeg, til Udvalget for det udmærkede Arbejde, det har gjort.

Wulff: Det maa selvfølgelig være mit Hovedformaal, naar jeg tager Ordet igen, at bringe baade den højtærede Minister og Udvalgets Ordfører en Tak, fordi de velvilligt har tilsagt at ville tage op til Overvejelse, om den Henstilling, jeg har fremsat, maaske kunde imødekommes. Men jeg vil dertil føje nogle faa Ord til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde, at Museumsraadet bestaar af to Inspektorer og af Professor zoologiæ. Det kan jeg ikke bestride Rigtigheden af, men ikke desto mindre mener jeg, at det er et skævt Udtryk. Sagen er, at Professor zoologiæ er ikke Professor ved Museet, for dér er han Inspektor, det er hans Pligt at være Inspektor foruden at være Professor. Jeg vil da foretrække at sige — saa faar man et korrekt Indtryk —, at Museumsraadet bestaar af 3 Inspektorer, hvoraf den ene er Professor zoologiæ ved Siden af. Men den ærede Ordfører bestrider, at de er ligestillede, idet han siger: De er ikke ligestillede, for den ene af dem vælges til Formand. Men da han ikke er født Formand, da en hvilken som helst af de tre kan blive Formand, forandrer det ikke deres Ligestilling, ellers var der ingen Ligestilling i nogen Bestyrelse, for dér kan altid den ene blive valgt til Formand. Jeg ved, at det ærede Udvalg har fra Professor zoologiæ, som altsaa efter deres Mening indtager en Fortrinstilling, og som for Tiden er Formand i Museumsraadet, faaet en Fremstilling, hvori han meget stærkt, endnu stærkere end jeg, pointerer den fuldkomne Ligestilling af de tre, den ene staar ikke i ringeste Grad under den anden.

Saa sagde den ærede Ordfører: Udvalget kan ikke tage Hensyn til de Honorarer, de Folk sidder inde med. Det mener jeg dog, at Udvalget kunde tage Hensyn til, naar det er givet — og jeg mener, at det er givet —, at disse Honorarer er tildelte disse Folk, fordi Bevillingsmagten har fundet, at det var umuligt at lade dem sidde med de Indtægtsvilkaar, de har haft. Derfor har den ene faaet et Vederlag for Udarbejdelsen af et videnskabeligt Skrift, hvilken Udarbejdelse ganske naturligt hører til hans Opgave som Videnskabsmand, og som han ikke skulde have noget særligt Honorar for, naar han havde